

David van Huiden is geboren op 2 juli 1931 in Amsterdam. Hij was de zoon van David van Huiden en Rosa Wijnberg. Zijn ouders trouwden op 4 september 1922 te Groningen. Zijn vader overleed op 2 januari 1931 te Amsterdam. David jr had een oudere zus Josephine (1925).

Het liberaal-Joodse gezin woonde in de buurt van het Concertgebouw in Amsterdam-Zuid. Rosa werkte als apothekersassistente, maar verhuurde daarnaast kamers om rond te komen. In september 1938 hertrouwde zij met Maurits Hamburg en verhuisde met de kinderen naar Amsterdam-Oost. Maurits was de zoon van de Groningse opperrabbin. Omdat hun stiefvader conservatief Joods was, veranderde er in dat opzicht ook veel voor de kinderen.

Na het uitbreken van de oorlog overwogen Rosa Wijnberg en haar echtgenoot naar Palestina uit te wijken, maar zij zagen daar door geldgebrek toch vanaf. Door de anti-Joodse maatregelen verloor Davids stiefvader zijn baan als ambtenaar op het Amsterdamse stadhuis, maar kon snel daarna aan de slag bij de Joodsche Raad, waar ook werk was voor Josephine. Dankzij het werk voor de Joodsche Raad was de familie zogenaamd 'gesperrt', wat betekent dat zij 'voorlopig vrijgesteld van deportatie' werden.

Bij de grote Amsterdamse razzia van 20 juni 1943 komen Davids ouders op het idee David te laten wandelen met de hond om zo de razzia te ontlopen. Hoewel het wemelt van de politie weet David vrienden van zijn stiefvader elders in Amsterdam te bereiken. Een half-Joodse vriend van zijn stiefvader, Kurt Leoni, zat in het verzet en kwam hem ophalen. Hij regelde en betaalde een onderduikgezin in Friesland. Ze namen samen de trein en David kreeg de schuilnaam Paul van Essen, valse papieren en een distributiestamkaart waarmee de onderduikgevers extra voedselbonnen kregen. Paul was een weesjongen, die bij het bombardement op Rotterdam zijn ouders had verloren. Iedereen vond het zo tragisch voor hem dat ze niets vroegen. Hij werd ondergebracht bij de familie Schuurmans met zelf zes kinderen in Mantgum. Hij ging er eerst naar een christelijke lagere school en daarna naar de Christelijke ulo in Leeuwarden. Als Rotterdamse wees moest hij deelnemen aan het alledaagse leven en dus ook Friese sporten beoefenen, zoals polsstokspringen en kaatsen. Hij ging ook naar de (ondergrondse) padvinderij. Mogelijk dat dit de Christelijke Burmaniagroep in Leeuwarden was. Leden van deze groep kwamen in de oorlog soms samen bij de familie Baarda.

Op de ulo raakte hij goed bevriend met klasgenoot Gerben Terpstra. Toen het veiliger was om niet langer bij de familie Schuurmans te blijven, bood Gerben aan dat hij bij hem kon onderduiken. Tweemaal op zondag ging David mee naar de Nederlands Hervormde Kerk. Hij maakte in Leeuwarden de bevrijding door de Canadezen mee.

Davids moeder, stiefvader en zus werden bij de razzia opgepakt en op Davids verjaardag, 2 juli 1943, vermoord in vernietigingskamp Sobibor. Minstens 50 familieleden van David

overleefden de oorlog niet. David hoorde pas in 1948 via het Rode Kruis dat zijn familie in Sobibor was vermoord.

Na de oorlog werd David opgenomen door een Duits Joods gezin. Eind jaren vijftig ontmoette hij zijn vrouw Elisabeth (Liesbeth) Marianne Hamburg en ze trouwden in 1960. Samen kregen ze twee zoons.

David van Huiden was één van de Nederlandse Nebenkläger (medeaanklagers) in het proces tegen de Oekraïner Iwan (John) Demjanjuk (1920-2012), die beschuldigd werd van oorlogsmisdaden. In mei 2011 werd hij schuldig bevonden en veroordeeld voor medeplichtigheid aan de moord op circa 28.000 Joden, onder wie veel Nederlanders.

David is overleden op 21 maart 2024 in Amsterdam.

Meer informatie

[Geschiedenis van de Joden in Amsterdam | Joods Cultureel Kwartier](#)

[David van Huiden](#)

[Nabestaanden interview 05, David van Huiden, Late gevolgen van Sobibor - Getuigenverhalen](#)

[Kamerleden bezoeken Nationaal Holocaust Namenmonument | Tweede Kamer der Staten-Generaal](#)

[Holocaust Survivors and Victims Database -- David Van Huiden](#)

[David van Huiden - Afscheid Online](#)

[Requisitoir David van Huiden - nl - Stichting Sobibor](#)

[David Van Huiden \(1931 - 2024\) - Genealogy](#)

[David van Huiden | Oorlogsverhalen | Verhalen over de oorlog](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.